

NS Nyhetsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1148

16.03.2025 (136)

Utbildningen av ett ondskefullt geni

av Gerhard Lauck

Del 14

Kapitel sex Järnridåns fall

*Det omöjliga kommer att göras omedelbart.
Mirakel tar lite längre tid.*

Slogan om en pest som presenterades för mig

Eufori och desillusionering

Euforin i Östeuropa över kommunismens sammanbrott avtog snart.

Istället för frihet fick folket korruption.

I stället för att vara fattiga människor i en stabil ekonomi var de fattiga människor i en instabil ekonomi.

I stället för slitna men åtminstone prisvärda lägenheter fick de slitna men inte prisvärda lägenheter.

Istället för kommunistisk propaganda (som ändå ingen trodde på) utsattes deras barn för pornografi och droger.

Västerländsk "demokrati" och "kapitalism" misslyckades så kapitalt att de neokommunistiska partierna gjorde ett återtåg på många områden!

Istället för att bara riskera att fängslas av den politiska polisen, riskerade dissidenter nu också att misshandlas, ibland till och med *mördas*, av vanliga brottslingar!

Jag minns särskilt ett fall. En dissident, Rainer Sonntag, mördades kallblodigt inför en hel grupp vittnen. Hans mördare fick ett kortare fängelsestraff för detta överlagda kontraktsmord än många dissidenter hade fått för regeringsfientlig litteratur! Detta hände EFTER kommunismens fall!

Och dessa regeringar vågar kalla oss "terrorister"!

Tyranniets nya ansikte

Järnridåns fall inledde en ny era.

Gamla problem ersattes med nya problem.

I öst bytte kommunistpartiets funktionär helt enkelt ut en partibok mot en annan. Samma tjänsteman med samma mentalitet som tidigare satt kvar vid makten. Men i väst såg man honom inte längre som en fiende som skulle bekämpas. Tvärtom uppvaktade västvärldens regeringar honom.

I väst blev regeringarna mer "lovey-dovey". Tidigare "säkra länder" blev "fientliga länder". Europas konsolidering inom ramen för Europeiska unionen gjorde bara saker och ting värre. Det ledde till *mindre* frihet, inte *mer*.

Utländska regeringar kom så småningom på att de kunde få de amerikanska myndigheterna att samarbeta mer om de hävdade att vi var *under utredning* på grund av misstanke om inblandning i något som var *kriminellt*. "Terrorism" blev ett populärt val redan *före den 11 september*.

Denna olycksbådande förändring återspeglas i tre steg.

Steg ett

En utländsk regering ber de amerikanska myndigheterna om hjälp med att stoppa vårt stöd till dissidentrörelsen. De amerikanska tjänstemännen vägrar artigt med hänvisning till det första tillägget.

Steg två

Amerikanska tjänstemän börjar tillägga: *Men om det finns något annat utöver det, då kanske vi kan hjälpa till.*

Steg tre

Amerikanska och utländska regeringstjänstemän samarbetar för att bryta mot den amerikanska konstitutionen och USA:s suveränitet!

Ökning och förtryck i Tyskland

Föga förvånande fann rörelsen en mycket gynnsam jordmån i öst. Den blomstrade som aldrig förr sedan 1945.

Den "demokratiska" regimen svarade med att förbjuda tio tidigare lagliga organisationer. Detta resulterade i en återgång till underjordisk verksamhet. Tänk på den legala och den illegala delen av rörelsen som två olika grenar av samma militär. Självklart arbetar de mycket nära varandra. Dessutom, om en av dem är särskilt hårt pressad, fördubblar den andra sina ansträngningar för att lätta på trycket.

Situationen hade naturligtvis förändrats radikalt sedan 1970-talet. Min roll var också annorlunda.

Vår amerikanska bas expanderar

Vår amerikanska bas (även kallad *Auslandszentrale*) växte explosionsartat under första halvan av 1990-talet. Flera arbetsstationer var i full gång hela dagarna. Byggnaden hade redan kopplats om för att kunna hantera mer utrustning. Trots det hade vi snart mer utrustning ansluten än vad den kunde hantera. Lyckligtvis var detta inget problem, eftersom vi inte behövde använda *allt samtidigt*.

Ofta hanterade jag personligen ett halvt dussin datorer, medan andra medarbetare arbetade vid sina egna arbetsstationer. Jag sprang fram och tillbaka för att hålla flera produktionslinjer igång samtidigt.

Under det följande halvdecenniet gjorde vi enorma framsteg.

Två officiella språk

Tyska hade varit vårt officiella språk för interna dokument i årtionden. Men i takt med att vår verksamhet expanderade, både inom landet och utomlands, fick vi fler och fler medarbetare som inte talade tyska. Därför gjorde vi engelska till vårt officiella andraspråk. Interna dokument var hädanefter tvåspråkiga: tyska och engelska.

När vi besökte vår allierade DNSB i Danmark pekade dess direktör, Jonni, på de

två väggklockorna på sitt kontor. Den ena visade lokal tid. Den andra visade "AO-tid", det vill säga centraltid i USA.

Vårt förlagsimperium

Vår utgivning omfattade tabloidtidningar, nyhetsbrev, böcker och mycket mer. Alla på flera olika språk.

En ideell organisations publikation var dess ansikte utåt. Ju mer imponerande publikation, desto mer framgångsrik insamling. Detta ledde oss till tabloidpublicering.

De flesta förknippar *tabloidformatet* med *dagstidningar*. Imponerande, men dyrt! - *Men de hade fel!*

Om många av exemplaren dessutom skulle skickas utomlands var det stora - men fortfarande *lätta* (!) - tabloidformatet för tidningspapper idealiskt.

Så småningom erbjöd vi våra allierade möjligheten att skicka sina publikationer till prenumeranterna åt dem. Detta sparade dem mycket tid och arbete. Det var också relativt billigt, när man tog hänsyn till alla faktorer.

Vi hade gett ut tabloider i två decennier.

Under en utlandsvistelse i början av 1990-talet träffade jag en allierad organisations chef, Lars, i Sverige. Han var uppenbarligen mycket imponerad av de publikationer som vi hade producerat under många år. Jag blev naturligtvis smickrad. Och jag ville utöka vår verksamhet! Så jag förklarade vår metodik.

Förvånad frågade han: *Vadå, använder du en Atari? Jag tror att en av våra volontärer har en sådan! Tror du att du skulle kunna hjälpa oss att skapa vår egen tabloid?* Han höll praktiskt taget på att dregla. Jag svarade att det definitivt var värt att kolla upp. Han ringde genast upp honom och vi skyndade oss direkt dit.

Svenska blev vår tredje tabloid. Snart blev ungerska vår fjärde,

För att göra en lång historia kort:

Inom två år växte vårt lilla förlagsimperium från TVÅ till TIO tabloider!

Även professionella bedömare överskattade våra resurser kraftigt.

Det tog mycket tid, ansträngning och irritation att komma till den punkten ... Tekniska problem måste lösas ... Finansiella begränsningar måste övervinnas ... Drakar måste dödas. (Okej, inga drakar. Jag antar att jag blev lite för ivrig där!)

Ha detta i åtanke:

Vi arbetade med volontärer ... i olika länder ... som talade olika språk ... med olika grader av datorkunskaper (vanligtvis mycket begränsade, om inte helt obefintliga) ... av vilka några inte ens hade en dator i början eller pengar att köpa en!

Ändå var det i den underjordiska verksamheten som jag gjorde mina största

insatser. Frivilliga med mycket begränsade resurser och utan yrkesutbildning trotsade framgångsrikt varje försök från regimen att krossa dem. Misslyckande betydde inte bara förlorad vinst här. Det betydde förlorad frihet. De flesta av de dissidentledare jag kände till tillbringade fem till tio år i fängelse som politiska fångar.

Efter denna prestation gav en kollega mig en liten träpest. Under en teckning av en man som sitter vid ett skrivbord fanns orden:

***Det omöjliga kommer att göras omedelbart.
Mirakel tar lite längre tid.***

Vilka var de viktigaste faktorerna bakom denna framgång?

För det första uthållighet, ren viljestyrka och beslutsamhet. (Med andra ord, vi var envisa!)

För det andra, optimalt utnyttjande av begränsade resurser, både mänskliga och tekniska.

För det tredje, enkelhet och standardisering av metodik.

Vi hade gjort ett imponerande genombrott. Vi höll på att utvidga vårt brohuvud. Tyvärr ledde den tekniska utvecklingen, i kombination med andra faktorer, till att vår tabloidutgivning lades i malpåse.

Denna operation kan snabbt återupptas om och när det blir nödvändigt!

Tillbaka i Europa

Jag gjorde också flera resor till Europa under 1990-talet. Här följer beskrivningar av två av dem.

Jag blir filmstjärna i östblocket

Detta var den period då kommunismen började falla sönder i östblocket. Kommunisterna styrde fortfarande i "Östtyskland", men deras kontroll var tydligt på väg att försvagas.

Detta är egentligen *centrala* Tyskland. Fjorton miljoner tyskar tvångsförflyttades från det som egentligen är östra Tyskland. Tre miljoner dog under processen. Större delen av östra Tyskland är för närvarande ockuperat av Polen. Tillfälligt.

Tre ledande dissidenter höll ett strategimöte i ett "säkert" land i Västeuropa. Jag var en av dem. De andra två var Thies Christophersen och Michael Kühnen.

Mitt förslag överraskade dem:

Titta, jag har redan filmat min intervju med TV-dokumentärteamet. Vad händer om jag skulle FORTSÄTTA intervjun INNE I ÖSTRA BLOCKET? Hur stor är risken?

Jag hade en framträdande roll i denna dokumentär. Den sändes senare i flera länder. Våra anhängare och aktivister var mycket imponerade.

De funderade och kom överens: *Ja, det är väldigt kaotiskt där just nu. Jag tror att vi kan klara det!*

Naturligtvis gillade även dokumentärfilmsteamet idén!

De filmade mig när jag gick sida vid sida med andra ledande dissidenter på uppenbara platser i östblocket, till exempel på Östberlins flygplats. Naturligtvis visste jag inte hur de skulle redigera materialet. När jag senare såg den färdiga dokumentärfilmen gav bakgrundsmusiken mig ett gott skratt.

Ytterligare intervjufrågor ställdes. En av dem handlade om rapporten om infiltrationen i Europeiska unionens parlament. Detta var uppenbarligen en mycket känslig fråga. För båda sidor!

Michael Kühnen och jag pratade hela natten. Vi hade alltid nära samordnat våra aktiviteter i den "legala delen" respektive den "illegala delen". Vårt samtal var en av de mest minnesvärda händelserna i mitt liv.

Vi gömde oss i en kallvattenlägenhet som tillhörde Ingo Hasselbach. Han blev senare en berömd "avhoppare". Hans lögner användes för att stödja den falska "terrorist"-anklagelsen mot mig. Bland annat påstod han att jag hade skickat honom ett brev (!) med order om terroristverksamhet. Trots att hans "PR-agent" hävdade att han skulle vittna mot mig, kallades han *inte* som vittne. Det sista jag hörde var att han förmodligen levde i USA under vittnesskyddsprogrammet.

I vilket fall som helst gick allt perfekt enligt planerna. Det blev inga förluster. Den långsiktiga nyttan var ganska betydande.

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

**Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk**

